

meget mere, som det jo i alt Fald er notorisk, at paa Den Fuur, hvor jeg tror, at c. 130 Fiskere befatte sig saa godt som udelukkende med det nævnte Fiskeri, vil man ikke vide af nogen som helst Indskrænkning i samme at sige.

Indenrigsministeren: Seg maa dog endnu en Gang imødegaa det ærede Medlem. Naar han nemlig bestandig bliver ved at stille sig paa den omtalte Kommissions Standpunkt, saa kan jeg ikke Andet end paany at gjøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, som der her er Spørgsmaal om at forandre, egentlig ikke var anbefalet af Kommissionen, men at den kun var ligefrem anbefalet af et enkelt Medlem af Kommissionen, som Regjeringen troede at burde følge, fordi Kommissionens andre Medlemmer troede, at den ubindrede Brug af Flyndernorvaad i alt Fald ikke vilde være til Skade for Unglen. Det ærede Medlem maa derhos, som før anført, ikke glemme, at ogsaa den paaberaabte Kommissions Medlemmer senere selv ere komne i Tvivl om, hvorvidt de den Gang havde truffet det Rette. Dermed er der naturligvis ikke sagt det Allermindste, som kunde kaste den allerfjerneste Skygge paa disse Mænd, som om de ikke skulde i sin Tid have gjort, hvad der efter deres Overbevisning burde gjøres. Det er dermed blot sagt, at Erfaringen senere har vist, at de have taget fejl med Hensyn til visse alvorlige Punkter, hvortil netop det hører, som er kommet frem i det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at vi have andre Limfjordsfiskerilove foruden den, som han nævnde. Dette Lovforslag er det fjerde i det Mindste i Løbet af de sidste 12—13 Aar, og jeg tror nok, at hvis man ikke søger nu at faae de Klagepunkter fjernede, som man tror at have Ret til at fremsætte lige overfor det sidste Lov, Loven af 1867, saa kan man vente at faae adskillige flere Lovforslag herom, inden vi naae Enden af de næste 12—13 Aar.

Breinholdt: De varme og, som det forekommer mig, noget ensidige Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede 3die Medlem for

8de Kreds (Brinck-Seidelin), foranledige mig til et Dieblif at tage Ordet om en Sag, som jeg ellers ikke skulde have taget Ordet i. Som boende ved Limfjorden og som meget hyppig havende Dngang med et betydeligt Antal af Limfjordsfiskere, tror jeg nemlig at burde tillade mig at udtale, at i den Del af Limfjordsøegnen, hvor jeg har hjemme, og hvor der er en overordentlig stor Mæsse af Limfjordsfiskere, navnlig i Harboøre Sogn, er der et almindeligt Dnsfe om, at dette Lovforslag maa blive til Lov i en saadan Skikkelse, som blev anbefalet af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (C. A. Hansen). Jeg maa lige overfor det 3die Medlem for 8de Kreds paastaa, at der navnlig i Harboøre Sogn er en meget stor Del Fiskere, der, foruden at befatte sig med Aalefiskeri, ogsaa befatte sig med Flynderfiskeri, naar Tiden for Aalefiskeriet hører op, og jeg tør antage, at de Udtalelser, der komme fra et saadant Sogn, ikke ville have saa ganske ringe en Vægt, naar det er notorisk, at det nævnte Sogn alene har et Udbytte af Limfjordsfiskeriet af mindst 50,000 à 60,000 Rd. kontant om Aaret, hvoraf ganske vist en væsentlig Del skriver sig fra Aalefiskeriet, men dog ogsaa en meget betydelig Del kommer gennem Flynderfiskeriet. Jeg maa saaledes tillade mig paa det Kraftigste at støtte det Forslag, som først er kommet frem fra den første ærede Taler, nemlig det ærede 2det Medlem for 8de Kreds.

Brinck-Seidelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brinck-Seidelin: Jeg skal blot gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at Fiskerne oppe ved Harboøre, som den ærede sidste Taler lagde en saadan Vægt paa, ere de, der drive det mest betydelige Aalefiskeri i hele Fjorden; de fare hele Fjorden over paa Aalefiskeri, og det er derfor saare naturligt, at de føle sig ubehagelig berørte ved Flynderfiskeriet, som er en Hindring for Aalefiskeriet. Det